

Sygn. akt VIII Ka 71/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Wasiluk

SSO Marzanna Chojnowska

SSO Grażyna Zawadzka – Lotko - spr

Protokolant Agnieszka Malewska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško - Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2014 roku sprawy:

A. P.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 grudnia 2013 roku sygn. akt XV K 1119/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wobec skazanego A. P. na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w sprawach II K 1072/12 Sądu Rejonowego w Sokółce oraz XV K 1780/12 Sądu Rejonowego w Białymstoku środki karne i wymierza łączny środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 (siedmiu) lat.

II. Utrzymuje w mocy wyrok w pozostałym zakresie.

III. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

A. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 21 grudnia 2012r. w sprawie **sygn. akt II K 1072/12** za czyn z art. 178 a § 4 kk, popełniony w dniu 14 października 2012r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat; zwolniono skazanego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 lutego 2013r. w sprawie **sygn. akt XV K 1780/12** za czyn z art. 178 a § 4 kk, popełniony w dniu 26 października 2012r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat; zwolniono skazanego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa;

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem łącznym z dnia 30 grudnia 2013 r w sprawie XV K 1119/13;

I. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Sokółce w sprawie sygn. akt **II K 1072/12** oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie sygn. akt **XV K 1780/12**, tj. opisane w punktach 1 i 2 niniejszego wyroku, i wymierza skazanemu A. P. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu;

III. W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. Zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Na zasadzie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt III w zakresie orzeczenia o środkach karnych na niekorzyść oskarżonego A. P. prokurator.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił obrazę prawa karnego materialnego, a mianowicie przepisu art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 kk poprzez jego niesłusznie niezastosowanie jako podstawy orzeczenia wobec skazanego A. P. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd bowiem wydając wyrok łączny połączył wyrok Sądu Rejonowego w Sokółce z dnia 21.12.2012 r w sprawie II K 1072/12 za czyn popełniony w dniu 14.10.2012 r na mocy art. 178a § 4 kk za który wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat i zwolniono od opłaty i pozostałych kosztów oraz wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13.02.2013 r w sprawie XV K 1780 za czyn popełniony w dniu 26.10.2012 r na mocy art. 178a § 4 kk, za który wymierzono karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat i zwolniono od opłaty i pozostałych kosztów i wymierzył jedynie karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności podczas gdy winien był także połączyć środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 kk.

Na zasadzie art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez połączenie środków karnych w postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonych połączonymi wyrokami i orzeczenie na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art. 85 kk i art. 86 kk zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 7 lat.
2. ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Rzeczywiście w niniejszej sprawie sąd I instancji dopuścił się obrazy wskazanych w apelacji przepisów prawa materialnego, tj. art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. Art. 90 § 2 k.k. stanowi, iż w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa praw publicznych, zakazów lub obowiązków tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Orzeczenie zatem łącznego środka karnego przy ziszczeniu się przesłanek z art. 85 k.k. jest zatem obligatoryjne.

W zaskarżonym wyroku Sąd Rejonowy połączył skazanemu A. P. kary za przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. wymierzone mu w sprawach: Sądu Rejonowego w Sokółce II K 1072/12 i Sądu Rejonowego w Białymstoku XV K 1780/12. Trafnie bowiem ustalił istnienie pomiędzy tymi przestępstwami zbiegu realnego i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Nie orzekł jednak łącznego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, mimo iż takie środki zostały wobec niego orzeczone we wspomnianych wyżej sprawach - 5 lat w sprawie II K 1072/12 i 4 lata w sprawie XV K 1780/12. W związku z tym, jak wyżej już wskazano na podstawie art. 85 k.k. i art. 90 § 2 k.k. Sąd I instancji zobligowany był do orzeczenia łącznego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Granice orzekania kary łącznej (również łącznego środka karnego) określa przepis art. 86 § 1 k.k., który stanowi, iż sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wymierzając karę łączną można kierować się jedną z trzech zasad: kumulacji, absorpcji oraz asperacji.

Istota zasady kumulacji polega na tym, że kara łączna jest wynikiem zsumowania kar podlegających połączeniu. Zasada absorpcji sprowadza się do wymierzenia kary łącznej na poziomie najwyższej z kar podlegających połączeniu. Z kolei zasada asperacji ma zastosowanie w tych przypadkach, w których orzeczona kara łączna jest wyższa od najwyższej z kar podlegających połączeniu, ale jest jednocześnie niższa od sumy łączonych kar.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy łącząc skazanemu orzeczone środki karne zastosował zasadę asperacji.

Przyjmując tą zasadę łączenia środków karnych uwzględniono, iż skazany A. P. dopuścił się takich samych przestępstw z art. 178a § 4 k.k. w stosunkowo krótkim okresie 14 i 26 października 20013r. Orzeczony łączny środek kary spełni zdaniem Sądu Okręgowego swe cele w zakresie oddziaływania zarówno ogólnie, jak i szczególnie prewencyjnego. 7 letni okres zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych będzie dla skazanego wystarczającą dolegliwością w sposób wymierny i realnie dolegliwy uzupełniającą orzeczoną w stosunku do skazanego karę zasadniczą (1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności).

W pozostałej części jako słuszny zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Względy słuszności przemawiały za zwolnieniem skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624 § 1k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).